

TENGU-RYU HOJUTSU

Tengu-ryu Hojutsu...

Een eerste stand van zaken: langzaam maar zeker

Met het seminarie van 02 juli 2011 in de dojo van Jacques in Revin wordt het tweede trainingsseizoen in het 3de competentiedomein van de Ryu afgesloten voor een vijftiental van onze Yudanshas (waaronder een vrouw) die, tussen 1ste en 4de Dan Tengu besloten hebben deze oriëntatie toe te voegen aan hun opvatting van de gevechtkunst.

Deze activiteit gaat door sedert twee jaren, zonder ophef, maar met de meeste ernst, geëncadreerd door de Experts Alex Hauwaert en Jacques Faieff, die ik zelf tot het ontdekken van dit domein had gebracht, en met beheersing, van een zeer gesloten domein aan de niet leden van toegelaten beroepen. Eenmaal per jaar vervoeg ik hen om hen bij te staan in hun progressie, enkele rechtzettingen te verrichten en regelmatig stil te staan om dit werk te kaderen in wat ik de "Geïntegreerde Technieken van de Zelfverdediging" (of I.S.P.D., voor "*Integrated System for Personal Defense*") van het Tengu Systeem heb genoemd.

Het is niet omdat ik wil dat dit werk met de grootste discretie wordt verdergezet (*ik wil de aantallen absoluut niet vergroten, noch, en vooral, geen nieuwe leden via deze wijze in CRB-IT rekruteren. En nog minder hierbuiten te verspreiden. Laat het even gezegd zijn: weet dat het niet ontbreekt aan aanvragen...*) dat ik het wil geheimhouden (*en waarom dan wel, heb ik niet genoeg kleur bekend bij het inkaderen van de Tengu-ryu en, nog meer, de horizon van Tengu-no-michi?*)

Ziehier dus enkele punten voor diegenen die zich vragen stellen (bij ons en elders...) en over dit onderwerp moeten weten:

- * deze training met een handvuurwapen gebeurt door middel van namaakpistool typ "Softair". De actuele modellen zijn perfecte klonen van de echte wapens, tot en met hun gewicht, en laten alle manipulaties en type vuren toe met plastic balletjes. Totaal legaal dus. Opgelet echter: het betreft hier geenszins de modellen die gebruikt worden voor "Paintball" (*een praktijk, eveneens wettelijk toegelaten, maar waartegen ik me verzet, want men banaliseert hier door het spel het feit van op elkaar te vuren, maar dit is een ander debat*).

- * daartegenover zijn de beheersing van het wapen, de manipulaties, de doelen, de dynamiek van het vuren, de mentale voorbereiding, het absoluut respecteren van de veiligheidsmaatregelen, enz... absoluut identieke hoofdstukken als deze welke bij de professionelen gevolgd worden. En wat betreft de ethiek, dient dit herhaald te worden, het is deze van...Tengu-ryu! Zonder enige twijfel! En ik beweer zelfs dat dit een pluspunt is in vergelijking met wat elders teveel gebeurt. En de minste overtreding van één of meerdere van de vereisten in verband met de ethiek zou een reden kunnen zijn tot definitieve uitsluiting uit de lessen.

- * we vinden, zonder enige verrassing (en geweld!), de generieke bewegingen van Kara-ho Tengu-ryu (met lege hand), ontwikkeld in mijn werken "*Tengu, ma voie martiale*" en, voor wat dit specifieke domein betreft, "*Tir d'action*". Er bestaat weliswaar een Buki-ho Tengu-no-kata met vuistvuurwapen...Alleen, zowel Kata als andere schootsoefeningen worden vanzelfsprekend in "burger"kledij uitgevoerd en niet in keikogi...

- * deze sessies vinden plaats achter gesloten deuren, in het kader van een dojo, enkel toegankelijk voor de zwarte gordels van het « Budo Research Centrum - Tengu Instituut », die ik persoonlijk ken want ik zie ze oefenen tijdens onze stages Karatedo en/of Kobudo sedert enkele jaren dus in wie ik a priori vertrouwen heb, en wie ik toelaat na een gemotiveerde aanvraag vergezeld van een verklaring op eer die aansluit op ons "Charter van de Zwarte Gordels" (*wat uitsluit dat een zwarte gordel zich bij CRB-IT zou aansluiten enkel met dit doel ...*),.

- * voor de Sempai die gaan beginnen met het derde jaar (en enkel voor hen), ligt de overgang naar het reële vuren ter studie, met veel kans tot snel resultaat (*natuurlijk in een toegelaten en beveiligde stand, niet meer in de dojo, en in overeenstemming met alle reglementaire teksten...*).

- * er kan in deze omstandigheden geen enkele verkeerde interpretatie noch verborgen intentie schuilen in de beoefening van onze Hojutsu: ik wil enkel herinneren dat een dergelijke beoefening met vuurwapens in Japan bestond van bij het opduiken van dergelijke wapens, aangevoerd door de Portugezen in de XVIde eeuw. En dat, met name, de Samoeraï van de clan Satsuma, in het zuiden van het land, (ten minste voor diegenen die zich het konden veroorloven, een kwestie van prijs) de Daisho (de twee zwaarden) EN het

pistool met lont (Tanzutsu, Kakae-zutsu, Tanju...) droegen. De Tengu-ryu Hojutsu is dus een terugkeer naar de bron, alleen maar met gebruik van een hedendaags wapen. Een waardevolle toevoeging aan een Traditie die deze stap bijdraagt tot doen overleven... Wat bovendien met overtuiging de Buki-ho Tengu-no-kata doet herinneren voor diegenen die het niet zouden begrepen hebben.

* drie kwalificatieniveaus kunnen uitgereikt worden (*een reglement en een programma met precieze vereisten bestaat, naar het model van het 1ste en 2de competentiedomein van de Ryu*):

- 1) Het 1ste kwalificatieniveau (validatie van de 1ste graad opleiding) geeft aanleiding tot het afleveren van de titel Shoshi ("geïnitieerd beoefenaar")
- 2) Het 2de kwalificatieniveau (validatie van de 2de graad opleiding) geeft aanleiding tot het afleveren van de titel Renshi ("bevestigd beoefenaar").
- 3) Het 3de kwalificatieniveau (validatie van de 3de graad opleiding) geeft aanleiding tot het afleveren van de titel Tashi ("expert beoefenaar").

Nadien kan er een uitreiking van de ultieme titel van Kyoshi komen (*opleider in het gebruik handvuurwapen in Tengu-ryu*).

Noteer dat het bekomen van een titel in Tengu-ryu Hojutsu, zoals het ook al het geval is in de andere competentiedomeinen van de Ryu, verder gaat dan de simpele assimilatie van een technisch register. Antwoorden op testen betreffende culturele kennis, betrekking hebbend op de geschiedenis van de wapens en de evolutie van de technieken van het vuren, alsook het verband (overgangen) tussen de bewegingen van lege hand/gewapende hand worden eveneens meegerekend en genoteerd door de opleiders tijdens elke sessie. Deze resultaten worden door hen vastgelegd in een opleidingsboekje en maken deel uit van de uiteindelijke synthese voor de toekenning van een titel.

Dit is wat ik jullie wou zeggen na deze twee eerste jaren van een experiment dat bezig is zijn vruchten af te werpen...Niemand mag vergeten dat om in de volledige dimensie van Tengu-ryu te blijven, en er zijn volledige draagwijdte van te appreciëren, er al enkelen zijn, Fransen en Belgen, die zich een grote toewijding en training opleggen, buiten alle andere stages in Karatedo en Kobudo waar jullie met hen omgaan (zonder het te weten...) in Straatsburg!

De prijs die betaald wordt om, met volledige kennis van zaken, mijn definitie van "vreedzame krijger" zo goed mogelijk te benaderen. Ik ben zeer tevreden en, wanneer ik hen zie evolueren, zeer fier over wat ze doen... Ze zijn ver van onverdienstelijk en, enkelen onder hen, zouden zich zonder blozen naast bepaalde "professionelen" kunnen plaatsen (*wat natuurlijk niet het gezochte doel is*). En allen zijn ze, ergens, pioniers van een nieuw concept van een "vecht"kunst die, ik ben er absoluut zeker van, een beslissende afstand zal nemen met betrekking op alle anderen. Dit gezegd zijnde met "bescheidenheid"...om niet de indruk te wekken geen respect op te brengen voor de voorbije generaties, van wie we natuurlijk tot hiertoe zo veel hebben geleerd.

De foto, genomen tijdens het oefenen in de dojo van Revin gecoacht door Jacques en Alex, stelt een « urgentiedril » op zeer korte afstand voor, of Chikama-waza-uke, man tegen man van dichtbij, voor ("*Close Range Engagement*", of "*Extreme Close Quarters Combat*") *wat*, natuurlijk, een extrapolatie is van dezelfde techniek met blote hand (of eerder een fusie tussen een houding van de Nieuwe Techniek van Gevechtsvuren, voor wapens, en een lichaamshouding komende uit Tengu chikama-uke). Polyvalente bewegingen...Men merkt tevens de aanwezigheid van een kalligrafie van de hand van O-Sensei Ogura ("Hand van de duivel, Hart van Boeddha"), aan wie ik uitgebreid de zin van "mijn" moderne Hojutsu had kunnen uitleggen, een concept dat in het moderne Japan totaal onuitvoerbaar is om reden van verboden wetgeving op de vuurwapens, met enkel nog het recht om te vuren met een haakbus model XVIIste eeuw tijdens de één of de andere feestelijke demonstratie met een celebrant in Hakama.... De Traditie geblokkeerd, de klok gestopt!

Roland Habersetzer

Originele tekst van Sensei Roland Habersetzer

Vrije vertaling door Daniel Traweels, Shoshi B.R.C. Halle
Akkoord vertaling door Alex Hauwaert, Kyoshi Expert CRB-IT